

7.po Trojici – 18.7.2021 – Zabudol/zabudla na mňa

Ak sme hluchí k Tvojmu slovu / dotkni sa našich uší / svojím Duchom nám otvor znovu / temnotu našich duší.

Ak by sme nemí boli vravieť / rozviaž jazyk mocou Slova / novou iskrou srdce zaniet' / hovoriť o Tebe blížnym zas a znova.

Ozeáš 2:11-15 „Preto si vezmem späť svoje obilie, keď príde jeho čas, i svoj mušt, keď príde jeho doba. Poberiem svoju vlnu i svoj ľan, ktorý mal zakrývať jej nahotu. Teraz odhalím jej hanbu pred očami jej milencov a nik ju nevytrhne z mojej ruky. Urobím koniec všetkej jej radosti, jej sviatkom, novmesiacom i dňom odpočinku i všetkým slávnostiam. Spustoším jej vinič i figovníky, o ktorých hovorí: Ony sú mojou mzdou, ktorú mi dali moji milenci. Ale ja ich zmením na les a poľná zver ich poobžiera. Potrescem ju pre dni balov, keď im kadievala zdobila sa svojím prsteňom a šperkom a tak chodila za svojimi milencami, ale na mňa zabudla, znie výrok Hospodínov“.

Podľa mňa sa to stalo už asi každému človeku. Niektó sa vám pozdravil a vy ste si za ten svet nevedeli spomenúť, kto to je, kde ste ho stretli. A možno ste mali aj opačnú skúsenosť, že vás niekto nespoznal, lebo si vás nezapamätal. Niekedy to závisí aj od typu ľudí – niektorí z nás sú zapamätateľní a iní sme zas všední a ľudia sa nie vždy rozepamätajú, kde sa s nami stretli. **Jedno je isté: najhoršie je, keď si nás nepamätajú, vtedy sa cítime ponížení, nezaujímaví alebo aj trápni. Nespracováva sa to ľahko, ak je niekto, kto na nás zabudol, hoci si nám mal alebo mohol zapamätat'.**

Ozeáš nás vo svojom prorocktví privádza na súd. Sme svedkami toho, ako oproti sebe na súdnom pojednávaní stojí Hospodín a Jeho vyvolený ľud – v prvom rade severný Izrael, ale aj južné Júdsko. Pán Boh je nielen žalobcom, ale aj Sudcom, to znamená, že vynáša rozsudok na základe pravdy a spravodlivosti. **Prvým rozsudkom** bolo, že Pán Boh svojmu ľudu, ktorý je Mu neverný, ukáže iba jednu cestu, aby sa nemohol vyhovoriť, že mal na výber a preto bol Pánovi neposlušný. **Druhý rozsudok hovorí, že Pán Boh svojmu ľudu vezme všetko, čo mu doteraz dal.** A čo to bolo? Zhrniem to len do pár požehnaní (5 Moj 28): *Ľud bude vynýšený nad ostatné národy, požehnanie bude viditeľné v meste aj na poli, pri dobytku, statku aj drobnom stáde, plný bude kôš aj koryto, ľud bude požehnaný pri vychádzaní aj vchádzaní do Božieho príbytku, Pán Boh porazí nepriateľov, zásobárne budú plné, dá dážď v pravý čas, ľud bude požívať, ale on si nebude musieť od nikoho požívať, bude patriť medzi prvých a bude hore, nie dolu....*

Toto všetko je v stávke. O toto všetko ľud príde. To bude následok nevery a neposlušnosti, modloslužby a pohrdania Pánom Bohom. **Dokonca Pán pôjde až tak ďaleko, že na národe bude vidno nahotu, teda vezme im absolútne všetko, na čo sa spoliehali.** Pán Boh im **vezme aj všetky obrady, možnosť modloslužby a kultu**, pretože ani sviatočné dni, ani obrady a slávnosti nemôžu zaistiť úrodu. **Vystaví ich vojne s nepriateľmi** natoľko, že budú vzatí do zajatia a budú ako poslední ľudia na svete – bez všetkého, bez akejkoľvek istoty a majetku. Zem, ktorú ľud vydal modloslužbe, vzývaniu Baala, je natoľko zničená ľudským hriechom, že už **nebude prinášať úrodu, ale stane sa z nej púšť**. Ľud môže volať k svojim božstvám, koľko len bude chcieť, nepomôžu im – tak ako to bolo doteraz, to len ľud si myslel, že všetko, čo má, mu dáva Baal. **Keďže si ľud nevedomoval, nevnímal a nepriznával si, že všetko požehnanie prúdi od Hospodína, že On je jediný Boh, ktorý dáva dážď a slnko v pravý čas, bude zem aj ľud bez Božej milosti, zľutovania a tým pádom aj bez doterajšej pomoci.**

Žijeme v ťažkej dobe, kedy nám mnohé veci chýbajú. Pán Boh nám istý čas vzal možnosť bohoslužieb, žijeme bez istoty, nevediac, čo bude zajtra, buď veľa prší alebo je dlho sucho a pod. Možno je toto čas, kedy chce Hospodín nabúrať naše istoty, pretože sme si príliš začali zakladať na sebe a na pozemskom živote. Viac ako Pánu Bohu dôverujeme politikom, liekom, vojakom, policii, filozofiám, východným náboženstvám, joge, svojmu zdraviu a mnohým ďalším veciam, ktorým pripisujeme neopísateľnú hodnotu, a staviame ich na prvú priečku svojho hodnotového rebríčka. Zrazu je naším bohom všeličo iné, len nie Boh. Preto **Pán Boh musí zatriasť našou istotu a hodnotami, aby sme poznali, že len On je jediný Boh a že potrebujeme Jeho milosť, odpustenie, nové šance a pomoc, pretože bez Neho sme stratení.**

Pán Boh pristúpil pri vyvolenom ľude k tvrdým trestom. Ozeáš sa sám dožil všetkých nešťastí a pohrôm, zmätku a problémov, po ktorých nasledoval hrozný koniec severného kráľovstva. To všetko preto, lebo ľud – v dostatku aj chudobe – zabúdal na Pána Boha. Ale **aj v tomto smutnom čase ešte stále existuje nádej – tá trvá dovtedy, kým Pán Boh hovorí k svojmu ľudu. Keď prestane hovoriť, keď sa odmlčí, vtedy každý zistí, čo je to stratiť nádej.**

Pán Boh prehovoril aj k nám a hovorí stále cez svoje slovo. **Hovorí cez Bibliu** ako slovo, ktoré nám adresuje cez prorokov, kňazov, apoštolov a ktoré máme čítať, ak nechceme zostať bez nádeje. Pán Boh však prehovoril najvýraznejšie a najlepšie cez svojho Syna Pána Ježiša, ktorý je živým Slovom nášho Boha a ktorý cez svoj život nielen hovoril, ale aj konal veľké veci. Pán Boh ďalej **hovorí aj dnes cez Pána Ježiša.** A my Mu môžeme rozumieť, môžeme Ho prijímať a dôverovať Mu, lebo sme naplnení Duchom Božím, ktorý je ako Radca, čo nám pripomína všetko, čo Ježiš povedal.

Pán Boh čaká na návrat svojho ľudu. Podľa zákona nebolo možné, aby sa žena, ktorú muž už raz prepustil, znovu vrátila ku svojmu manželovi, Pán Boh však necháva otvorené dvere a možnosť. „*Ajhl'a, stojím pri dverách a klopem, ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu*“ – to je tá nádej, ktorú máme aj my dnes. **Je len na nás ako sa k tomuto pozvaniu postavíme: či ako Boží ľud pohrdneme Božou ponukou a zabudneme na Pána a na to, čo pre nás urobil alebo využijeme Božiu trpezlivosť, odklad a čas milosti a dáme sa Pánovi Ježišovi celkom k dispozícii.** Boh nás miluje verne a bez prestávky a robí všetko pre to, aby nás získal iba a výhradne pre seba. Dáme sa zlákať? Amen.

Modlitba: *Pane Ježiši, ďakujeme Ti, že Tvoje slovo stále znie a že k nám stále znovu a znovu vysielaš svoj signál lásky. Ďakujeme Ti za zhovievavosť a trpezlivosť, lebo čas Tvojej milosti stále trvá. Odpusť nám, ak na Teba a to, čo si pre nás urobil zabúdame a nevážime si Tvoje mnohé požehnaní. Chápeme, že musíš občas zatriasť našimi hodnotami a istotami, pretože pozemským veciam prikladáme príliš veľký význam a namiesto Teba, ako Darcu, uctieваме dary alebo bôžikov v rôznych podobách. Daj nám svojho Ducha, aby sme po Tvojom slove túžili, aby sme Ho radi počúvali a vo vernosti poslúchali. Zmiluj sa nad nami a nad týmto svetom, lebo bez Tvojho zľutovania sme stratení pre časný i večný život. Amen.*